

Pera Film

Alain Resnais

Gizem, İmge ve Bellek

Enigma, Image and Memory

1 - 30 Aralık / December 2012

*Daima müzikalitesi olan, özel ve gerçekçi olmayan bir dil arayışındayım.
I'm always in search of special nonrealistic language that has musicality.*

Pera Film, Institut Français işbirliğiyle Fransız Ustalara Saygı serisi programına 1922 doğumlu yönetmen Alain Resnais'nin altmış yılı aşkın kariyerini inceleyen *Alain Resnais: Gizem, İmge ve Bellek* ile devam ediyor. Yönetmenin önemli filmlerinin yanı sıra kısa filmlerine de yer veren program, aynı zamanda Resnais'nin 90. yaş gününü de kutluyor.

Alain Resnais, Fransız Yeni Dalga sinemasının önemli figürlerinden biri olmasına rağmen dönemindeki birçok yönetmenin katıldığı *Cahiers du Cinema* sinema dergisinde yer almıyordu. Özellikle Jean-Luc Godard, François Truffaut ve Jacques Rivette gibi yönetmenlerin bulunduğu çemberin dışında, sosyo-politik konuları işlemeyi tercih ederek, modernist kaygılı ve ilham kaynağı biçimcilik olan bu yönetmenlerden ayrışıyordu. Filmlerinin büyük bir çoğunluğunda, zaman ve bellek temalarına odaklanan Resnais, konularını çoğu kez edebiyat alanından seçiyor ve belirli bir felsefi ya da sanatsal kavramdan başlayıp esrarengiz hikaye biçimleri, renkli sinematografi ve lirik kurgu seçimleriyle döneminin en kışkırtıcı ve çarpıcı çalışmalarına imza atıyordu.

Pera Film, in collaboration with Institut Français continues its homage to French Masters with *Alain Resnais: Enigma, Image and Memory*, a program saluting Resnais's (b.1922) career spanning more than fifty years of filmmaking. The program celebrates Resnais's 90th birthday with his landmark feature films as well as his shorts.

While a seminal figure of the French New Wave, Alain Resnais was not, like so many of his contemporaries, an alumnus of the film journal *Cahiers du Cinema*. In fact, he existed well outside of the sphere of filmmakers like Jean-Luc Godard, François Truffaut, and Jacques Rivette, with a dedication to formalism, modernist concerns, and social and political issues not found in the work of his fellow innovators. Focusing repeatedly on themes of time and memory, Resnais drew from the well of serious literature to offer a singular philosophical and artistic vantage point, employing enigmatic narrative structures, lush cinematography, and lyrical editing patterns to create some of the most provocative and controversial work of the period.

INSTITUT
FRANÇAIS

İşbirliğiyle / in collaboration

Hiroşima Sevgilim
Hiroshima mon amour

Yönetmen / Director: Alain Resnais
Oyuncular / Cast: Emmanuelle Riva, Eiji Okada, Stella Dassas
Fransa, Japonya/ France, Japan, 1959, 90', siyah-beyaz / black & white
Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Hiroşima, 1958. Fransız bir aktris savaş karşıtı bir film üzerinde çalışmaktadır. Planlanandan haftalarca uzun süren çekim artık bitmek üzeredir. Aktris, dönüş yolculuğundan 48 saat önce Japon bir adamla tanışır. İkili, sevişmeleri sırasında hayal dünyaları aracılığıyla, şehrin trajik hatıralarını baştan yaratır. *Hiroşima Sevgilim*, belleğin ima gücünü, şairane kelimelerle örülü edebi diyalogları ve tarihi belgeleyen haber kayıtları aracılığıyla beyazperdeye taşıyor. Filmin kurgusu ise deneysel dünyası sayesinde, geçmiş bir gerçekliğin görsellerini, karakterlerin şimdiki zamanına ve daha da önemlisi seyircilerin bu gününe bağlıyor.

Hiroshima, 1958. A French actress is working on an antiwar film. Shooting, weeks over schedule, is finally nearing its end. Forty-eight hours before her departure, she meets a Japanese man. Their imaginations weave the city's tragic memories into their lovemaking. With *Hiroshima My Love*, cinema shows the suggestive power of memory, drawing on the poetry of words with a literary dialogue and newsreels as documentary traces of history. As for fiction, it belongs to the sphere of experience, the experience that links the images of a past reality with their movement towards the characters' present and especially the present of the audience watching them.

Geçen Yıl Marienbad'da
L'année dernière à Marienbad

Yönetmen / Director: Alain Resnais
Oyuncular / Cast: Delphine Seyrig, Giorgio Albertazzi, Sacha Pitoëff
Fransa / France, 1961, 94', siyah-beyaz / black & white
Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Film, büyük bir barok şatoda geçer. Kocaman dingin mekan, altın ve mermer bezeli sonsuz koridorları, yüksek kolonları, zengin desenli tavanları, heykelleri ve sessiz hizmetçileri ile terk edilmiş bir yeri andırır. Bu garip otelin misafirleri ise, tuhaf bir kadercilik içindeymişçesine sürüklenirken, konfor ve tatminsizlik arasında gidip gelen bir ritüeli yaşamakta gibidir (iskambil oyunları, domino, kumar, dedikodu ve atış egzersizleri.) Hapishaneyi andıran bu lüks oteldeki misafirlerin tümü sanki hipnoz edilmiştir. İtalyan aksanlı yakışıklı bir adam, labirentlerden oluşan bu şatonun mimarisi içinde yolunu kaybetmiş gibi dolanır, bir önceki yıl tanıştığını iddia ettiği güzel bir kadının peşinde, onunla konuşmak için uğraşır. Fakat kadın bu tanışmayı hatırlamamaktadır ya da hatırlamadığını iddia eder.

The film takes place in a grand, baroque château: a huge static space all gold and marble with endless corridors, slender pillars, richly ornate ceilings, statues, mute servants and deserted grounds. The guests in this odd kind of hotel drift about as if out of some sort of strange fatality, living a jaded, pampered, ritual existence (card games, dominos, tired balls, idle gossip and shooting exercises). Everyone in this prison-like luxury hotel embodies sclerosis and hypnosis. A handsome man with an Italian accent moves through the architecture of the labyrinthine château as if he can't quite find his way. He is driven to follow and talk to a beautiful woman who he claims to have met the year before. However, she doesn't remember or doesn't want to remember.

Muriel ya da Dönüş Zamanı

Muriel ou le temps d'un retour

Yönetmen / Director: Alain Resnais

Oyuncular / Cast: Delphine Seyrig, Jean-Pierre K rien, Nita Klein

Fransa, Japonya / France, Japan, 1963, 115', renkli / color

Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

***Muriel ya da Dönüş Zamanı*, ilk defa 1963 Uluslararası Venedik Film Festivali'nde gösterildiğinde Jean Cocteau, Jean-Luc Godard ve Henri Langlois tarafından büyük bir başarı olarak ilan edildiği gibi, En İyi Kadın Oyuncu (Delphine Seyrig)  d l ne de layık görüldü. Toprak tonlarındaki renkleriyle bu film, Boulogne'da antikacı dükkanında yaşıyan dul bir kadın ve oğlunu anlatmaktadır. Dul kadın, 22 yıl önce aşıık olduğu bir adamı dükkana davet eder. Kadının oğlu ise savaş sırasında asker olarak görev yaparken Cezayir'de ölümüne sebep olduğuna inandđı Muriel isimli bir kadının hayaleti tarafından takip edilmektedir.**

When Muriel, or The Time of Return premiered at the Venice International Film Festival in 1963, it was not only hailed as a triumph by Jean Cocteau, Jean-Luc Godard, and Henri Langlois but also won the award for Best Actress (Delphine Seyrig). This sienna-toned feature is a drama about a widow and her son who live in an antique shop in Boulogne. The widow invites a man whom she loved twenty-two years earlier to visit. Her son is haunted by Muriel, a young woman whose death he may have caused while serving as a soldier in Algeria.

Stavisky

Yönetmen / Director: Alain Resnais

Oyuncular / Cast: Jean-Paul Belmondo, Charles Boyer, François Périer

Fransa / France, 1974, 120', renkli / color

Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Stavisky filmi, bir dolandırıcının düşüş hikayesini ve suçlarını, 1930'ların Fransı'nın finansal ve politik felaketini anlattığı gibi, nostalji ile bilinmesi zor bir geçmişin nasıl değişebildiğini de gösteriyor. Resnais'nin tasarladığı gibi, Jean-Paul Belmondo'nun samimi bir çekicilikle canlandığı Stavisky, Avrupa'nın iki savaş arasında sürdürdüğü tehlikeli, savurgan ve iradesiz yaşamını perdeye taşıyor. Stavisky'nin cazibesine kapılan Charles Boyer'in canlandığı muhteşem aristokrat karakter, Stephen Sondheim'ın film müzikleri ve görkemli art deco setiyle **Stavisky**, Alain Resnais'nin en güzel filmlerinden biri olduğu kadar, geçmiş ile aramızdaki karmaşık ve gizemli ilişki ve tarih üzerine de bir meditasyon.

While **Stavisky** documents the downfall of a con artist whose financial crimes brought France to the brink of fiscal and political ruin in the 1930s, the film also concerns itself with the ways in which nostalgia distorts an unknowable past. As envisioned by Resnais, **Stavisky** – played with charming magnetism by Jean-Paul Belmondo – whose decadent, unsustainable lifestyle mirrors the fatal joie de vivre of Europe between the wars. With a wonderful turn by Charles Boyer as an aristocrat dazzled by Stavisky's glamour, a score by Stephen Sondheim and opulent Art Deco sets, **Stavisky** is one of Resnais' most beautiful films, a meditation on history and our complex, mysterious relationship with the past.

Amerikalı Amcam
Mon Oncle d'Amerique

Yönetmen / Director: Alain Resnais
Oyuncular / Cast: Gérard Depardieu, Nicole Garcia, Roger Pierre
Fransa / France, 1980, 125', renkli / color
Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Üç farklı karakterin kişisel ve profesyonel yaşamlarını takip eden *Amerikalı Amcam*, geleneksel anlatım biçimlerini, film boyunca insan doğası üzerine teoriler sunarak, baş karakterlerin eylemlerini yorumlayan davranış bilimci dördüncü karakter sayesinde altüst ediyor. Sonuçta ortaya, kurgu ve belgesel tekniklerinin biraraya geldiği, üç farklı hikayenin arasında olduğu kadar, zaman içinde de gidip gelen, dış ses yardımıyla birleşen, karmaşık sistemli bir film çıkıyor. Filmin en karmaşık özelliği bu üç ana karakterin sunuluş biçimi. Bu karakterler ilk başta birer vaka incelemesi olarak sunuluyor ve Resnais'nin dahiyane dokunuşuyla önce acı ve korku duygularını yaşarken, hemen sonra ise davranış bilimcinin dış sesteki soğuk ve analitik yorumlarıyla deşifre ediliyorlar.

Tracing three disparate characters as they navigate their personal and professional lives, *My American Uncle* defies traditional narrative structure by introducing a fourth figure, a behavioral scientist whose theories on human nature act as commentaries on the actions of the protagonists. The result is a fusion of fiction and documentary techniques, complicated by the film's complex structure, with its three separate storylines, shifts back and forth in time and extensive voiceover narrative. Nowhere is the film more complex, however, than in its relationship to its three protagonists, who at first appear to be presented as case studies, a relationship Resnais ingeniously subverts by contrasting their emotional pain and fear with the coldly analytical voiceover of their "motivations" as explained by the scientist.

Mélo

Yönetmen / Director: Alain Resnais
Oyuncular / Cast: Sabine Azéma, Fanny Ardant, Pierre Arditi
Fransa / France, 1986, 112', renkli / color
Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Resnais'nin en kişisel filmi Mélo, Henry Bernstein'in 1929 tarihli oyununa dayanıyor. İki müzisyen ve müzisyenlerden başarısız olanın karısı arasındaki aşk üçgenini anlatan film, tiyatroya eğlenceli bir biçimde gönderme yapıyor. Filmdeki her bölüm tiyatro perdesini andıran kemer ile çerçvelendiği gibi, sahnelerin yapaylığı da film boyunca hatırlatılıyor. Buna rağmen karakterlerin derin tutkuları, filmin duygusal bütünlüğünü ayakta tutuyor. Tıpkı Stavisky'de olduğu gibi, Resnais burada da, daha önceki film çekme tarzına duyduğu özlemi 1930'ların filmlerine bir saygı duruşuyla hissettiriyor. Bir yandan da dönemin yapay neşesini ve tehlikeli kendini kandırma yatkinliğini da perdeye taşımayı unutmuyor.

Resnais' most intimate film, Mélo, based on Henry Bernstein's 1929 play, centers around a tragic love triangle between a pair of musicians and the wife of the less successful of the two. The film playfully references its theatrical roots, framing each act with a proscenium arch and calling attention to the artifice of the sets while maintaining its emotional integrity through the deeply felt passions of the characters. As with Stavisky, Resnais mourns the loss of an earlier mode of filmmaking through affectionate homage to 1930s film styles while revealing the era to be one of illusory jollity and dangerous self-deception.

Hayat Bir Şarkıdır

On Connait la chanson

Yönetmen / Director: Alain Resnais

Oyuncular / Cast: Pierre Arditi, Sabine Azéma, Jean-Pierre Bacri

Fransa / France, 1997, 120', renkli / color

Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Resnais'nin müzikal tiyatroya olan sevgisi, aşk acısı çeken bir grup Parisli'yi konu ettiği kalabalık kadrolu filmde kendini belli ediyor. Stratejisini *Pennies from Heaven* (Cennetten Gelen Para) ve *The Singing Detective* (Şarkı Söyleyen Detektif) filmlerinin senaristi Dennis Potter'dan ödünç alan filmde karakterler film boyunca yer yer 1930 sonrası popüler Fransız şarkıları aracılığıyla düşüncelerini, korkularını ve arzularını dile getiriyorlar. Bu şarkılar, dış ve iç arasındaki kontrastın altını eğlendirici olduğu kadar etkileyici bir biçimde çizerken bir yandan da yönetmenin pek çok yakın dönem çalışması gibi tiyatro ve sinema arasındaki kesişimi de temsil ediyor ve bu kesişim de, yönetmenin hafıza ve deneyim arasındaki boşlukları tekrar tekrar incelediği önceki filmleri ile paralellik kuruyor.

Resnais' fondness for musical theater informs this ensemble piece about a group of lovelorn Parisians. Borrowing a strategy from Dennis Potter, writer of the screenplays for the original versions of *Pennies from Heaven* and *The Singing Detective*, the film pauses occasionally to allow its characters to voice their unspoken thoughts, fears and desires by channeling French popular songs from the 1930s onward. The device reveals a contrast between the external and the internal that is alternately amusing and poignant and, like so much of the director's recent work, represents an intersection between theater and cinema that is itself a correlative to his earlier examinations of the gaps between memory and experience.

Kalpler
Coeurs

Yönetmen / Director: Alain Resnais
Oyuncular / Cast: Sabine Azéma, Isabelle Carré, Laura Morante
Fransa, / France, 2006, 120', renkli / color
Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Melankoliyi güldürü ile birleştirme yeteneğiyle ünlü İngiliz yazar Alan Ayckbourn'dan yaptığı ikinci uyarlaması *Kalpler* ile Resnais, *Same Old Song* (Hep Aynı Şarkı) filminde olduğu gibi Parisli entelektüel bir burjuva çevresini konu ediyor. Sinema ve tiyatroyu birleştirme denemelerine bu filmde de devam eden yönetmen, eylemleri kısa sahneler ve bir seri seti, kar yağışının estetiğiyle destekleyerek biraraya getiriyor. Film, teatralliğini kuş bakışı çekimler, duvar ve paravan kullanımlarıyla görsel açıdan kötü kullanıyor. Öte yandan bu duvar ve paravanlar, kayıp aşk ve kaçırılmış olanakları anlatan, acı tatlı komedi filmindeki karakterlerin hareketlerini sıraladığı gibi yalnızlıklarını da ön plana çıkarıyor.

Private Fears in Public Places is Resnais' second adaptation of a play by British author Alan Ayckbourn, who is known for his ability to infuse farce with melancholy, a combination here transported to the members of a Parisian bourgeois intellectual milieu similar to that of *Same Old Song*. Resnais continues his explorations in combining cinema and theater by confining the action to a series of sets and connecting the many short scenes with shots of enigmatically beautiful snow falling. The film visually exploits its own theatricality with overhead shots and the use of walls and partitions that both diagram the characters' movements and foreground their isolation in this bittersweet comedy about lost love and missed opportunities.

Kısa Filmler Short Films

Guernica

Yönetmen / Director: Alain Resnais, Robert Hessens
Fransa, / France, 1950, 13', siyah-beyaz / black & white
Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Gece ve Sis ve Hiroşima Sevgilim filmlerinin habercisi **Guernica** yenilikçi ve cesur içeriğiyle, Picasso'nun ünlü resminden ilham alarak savaşın yıkıcı barbarlığını ve insanoğlunun dayanıklılığını beyaz perdeye taşıyor. Film boyunca Picasso'nun tablosunun farklı bölümlerini ve yine Picasso'nun diğer önemli eserlerini, tahrip edilmiş şehir fotoğrafları ve gazete manşetleri ile bir arada kurgulayan Resnais, şair Paul Éluard'ın lirik anlatımını baz alıyor. Hızlı ve odaklanmayı zorlaştıran kurgusu, uyumsuz müzikleri ve parçalardan oluşan görsel dünyasıyla Kübizm'in özelliklerini taşıyan film bir yandan da savaşın fiziksel ve psikolojik sonuçlarını açık bir biçimde ortaya çıkarıyor.

Foreshadowing both *Night and Fog* and *Hiroshima mon amour* in its innovative form and unflinching content, *Guernica* uses Picasso's famous painting as a point of entry to explore the destructive barbarity of war and the resilience of man, editing sections of the painting and other works by Picasso together with photographs of the destroyed city and newspaper headlines, all played over a lyrical narrative written by poet Paul Éluard. The rapid, disorienting editing, dissonant music track and fragmented imagery mirror the tenets of cubism while vividly evoking the physical and psychological toll of war.

Heykeller de Ölür

Les statues meurent aussi

Yönetmen / Director: Alain Resnais, Chris Marker
Fransa, / France, 1953, 30', siyah-beyaz / black & white
Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Resnais ve Chris Marker arasındaki bu işbirliği, Afrika'dan heykellerin incelenmesi gibi başlıyor ve daha sonra bu heykellerin statüsü ve Avrupa müzelerinde sergilenmesiyle ortaya çıkan sorulara değiniyor ve en son olarak da sömürgecilik ve ırkçılığın etkilerini tarihi açıdan ele alıyor. Film, Resnais, önceleri yayınlanması planlanan sansürlü versiyonu kabul etmediği için ancak yakın zamanda piyasaya sunuldu.

This collaboration between Resnais and Chris Marker begins as an examination of African statues that raises questions about their status and presentation in European museums and ultimately becomes an indictment of the history and effects of colonialism and racism. Because Resnais refused to sanction the censored version originally planned for release, the film has only recently become available.

Gece ve Sis
Nuit et brouillard

Yönetmen / Director: Alain Resnais
Fransa, / France, 1955, 32', siyah-beyaz / black & white
Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Müttefik kuvvetler tarafından Alman toplama kamplarının kapatılmasının 10. yılını anmak amacıyla çekilen ünlü Resnais belgeseli *Gece ve Sis*, savaş sonrası çekilmiş ve Nazi kamplarını kınayan en önemli ve etkili belgesellerinden biri olmaya devam ediyor. Savaş sonrası Auschwitz'de çekilen renkli kareler ile arşivlerden, bu ölüm kamplarında tutulan insanların siyah beyaz fotoğrafları ve film kayıtlarını bir araya getiren Resnais, *Gece ve Sis* filminde geçmiş ile şimdiki zaman arasında acımasız bağlantılar kuruyor. Kendisi de bir toplama kampında tutuklu kalan Jean Cayrol tarafından yazılmış senaryosu ile filmin nefes kesici ama bir o kadar da abartısız hikayesi, yükümlülük ve gerçeklerin bastırılması üzerine önemli sorular ortaya atıyor.

A commission to mark the tenth anniversary of the liberation of the German concentration camps by the Allied forces, Resnais' famous landmark documentary remains the most powerful condemnation of the Nazi camps to emerge from the postwar era. Combining color tracking shots of postwar Auschwitz with black and white archival photographs and footage of prisoners in the death camps, Resnais draws inexorable links between the past and the present while the film's chillingly understated narrative – written by concentration camp survivor Jean Cayrol – asks searching questions about accountability and the suppression of truth.

Tüm Dünyanın Anıları

Toute la memoire du monde

Yönetmen / Director: Alain Resnais

Fransa, / France, 1956, 21', siyah-beyaz / black & white

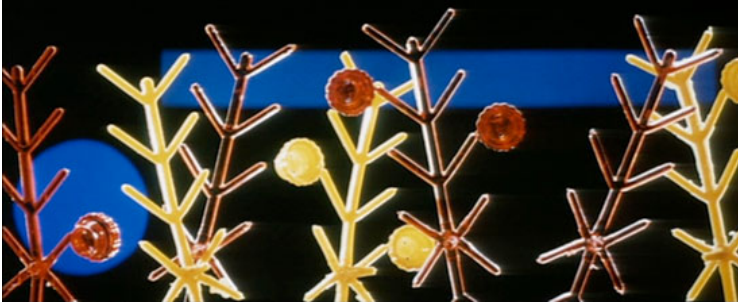
Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Fransız Dışişleri Bakanlığı'nın isreği üzerine Fransız Milli Kütüphanesi üzerine yapılan bu lirik belgeselde, Resnais kütüphanenin perde arkasını gözler önüne seriyor. Bir kitabın kütüphaneye gelişiyle başlayan belgesel, kitabın bu devasa kuruma giriş anından sonra tıpkı bir 'tutuklu' gibi rafa yerleştirilmesine ve son olarak da biri tarafından ödünç alınışına kadar geçen süre boyunca bu kitabı takip ediyor. Bir toplu bellek aracı ve evrensel unutmaya alışkanlığına karşı bir koruyucu olarak kütüphane fikrini inceleyen Resnais, kitapları ve kütüphane görevlilerini "ölüme karşı süren ağır savaşın" oyuncularını olarak ele alıyor.

A lyrical documentary about the Bibliothèque Nationale made for the French Foreign Ministry; Memory reveals the behind-the-scenes activities of the library, following a book from its arrival in the vast institution to its placement on the shelf – a “prisoner” until it is checked out. Resnais investigates the idea of libraries as collective memory aids, a hedge against universal forgetting, with the books and librarians acting as agents in the “slow battle against death.”

Straforun Şarkısı

Le chant du styrene

Yönetmen / Director: Alain Resnais

Fransa, / France, 1955, 19', renkli / color

Fransızca, Türkçe altyazıyla / French with Turkish subtitles

Bir strafor üreticisinin bu "tamamen insan üretimi yüce malzeme"yi tanıtmaya amacıyla Resnais'den bir film çekmesi talebi, Resnais'nin bir Raymond Queneau şiiri ve Pierre Barbaud bestesine dayalı gerçeküstü filmiyle karşılanıyor. Sponsorları korkutan film, Roy Armes tarafından Resnais'nin "belki de en serbest kısa filmlerinden biri" olarak kabul ediliyor.

Commissioned by a polystyrene manufacturer to depict this "noble material...entirely created by man," Resnais frightened his sponsors with this surrealist film set to a poem by Raymond Queneau and music by Pierre Barbaud. "Perhaps the freest of Resnais's shorts" (Roy Armes)

Gösterim Programı | Screening Schedule

1 Aralık / December

Cumartesi / Saturday

14:00 Hiroşima Sevgilim / Hiroshima mon amour

16:00 Geçen Yıl Marienbad'da / L'année dernière à Marienbad

2 Aralık / December

Pazar / Sunday

14:00 Amerikalı Amcam / Mon Oncle d'Amerique

5 Aralık / December

Çarşamba / Wednesday

19:00 Mélo

14 Aralık / December

Cuma / Friday

19:00 Kalpler / Coeurs

15 Aralık / December

Cumartesi / Saturday

14:00 Amerikalı Amcam / Mon Oncle d'Amerique

16:00 Stavisky

18:00 Muriel ya da Dönüş Zamanı / Muriel ou le temps d'un retour

16 Aralık / December

Pazar / Sunday

14:00 Muriel ya da Dönüş Zamanı / Muriel ou le temps d'un retour

19 Aralık / December

Çarşamba / Wednesday

19:00 Stavisky

22 Aralık / December

Cumartesi / Saturday

14:00 Kısa Filmler / Short Films

23 Aralık / December

Pazar / Sunday

15:00 Mélo

26 Aralık / December

Çarşamba / Wednesday

19:00 Hiroşima Sevgilim / Hiroshima mon amour

28 Aralık / December

Cuma / Friday

19:00 Geçen Yıl Marienbad'da / L'année dernière à Marienbad

29 Aralık / December

Cumartesi / Saturday

14:00 Kalpler / Coeurs

17:00 Hayat Bir Şarkıdır / On Connait la chanson

30 Aralık / December

Pazar / Sunday

15:00 Hayat Bir Şarkıdır / On Connait la chanson